

BİNBİR ROMAN

Cilt: 5 - Sayı: 102 - 25 Kuruş

BAKUNİN & GULYABANİ

26 - Nisan - Çarşamba - 1950

ÜZGÜN OLMASINA
RAĞMEN MATİLDE
PAVLO'YA AŞK DOLU
MEKTUPLAR YAZIYOR

ARADIĞIM
KADIN

FAKAT PAVLO
HEP AYNI TON-
LA CEVAP VE-
RİYOR VE DÖN-
ME LAFINI
HIÇ AĞZINA
ALMIYORDU.
BİR MÜDDET
SONRA MEK-
TUPLAR SEY-
REKLEŞTİ.

BİLMEM
AMA GA-
LIBA
PAVLO
BENİM
NUTU...

ÜZÜLME.. MEKTUP
YAZMAYI HIÇ SEV-
MEZ.. YİNE SANA
SIK YAZIYOR SAYI-
LIR.. PEKİ SEN ONA
NEYE SIK SIK YAZ-
MIYORSUN.

HAZMETİYOR
DA ONDAN..
O HERGÜN
YAZIYOR.. BEN
DE HERGÜN
CEVAP VERİRİM

BUNLAR HEP NAZ..
NİSANLIYKEN KARIM
LA BİZ DE BÖYLEYDİK

PAVLO GİDELİ ÜÇ HAFTA OLMUŞTU.

YALNIZ KA-
LİP AKLINATE-
NA ŞEYLER
GELİNCE HEP
PROFESÖRÜN
YANINA KOŞMAK
TADIR.

ALTI GÜNDÜR MEK-
TUP YAZMADI..

ÜZÜLME KIZIM.
PAVLO SANA
GİLGİNCA AŞIK.

BU İLKBA-
HAR HAVASI..
BU GÜZEL
KOKULAR.. AH
PAVLO NEDEN
DÖNMÜYDÜSÜN?..
SANA İHTİYACIM
VAR.. KALBİNİN YANIM
DA ÇARPTIĞINI İSTİY-
RUM

MESELÂ FÂRZEDİNKİ
BENDEN DAHA GÜZEL
BİR KIZLA TANIŞTI..

BUNUN
İMİKÂNİ
YOK

RUNU SİZ SÖYLÜ-
YORSUNUZ.. BEN-
DEN ÇOK DAHA
GÜZELLERİ VAR.

BUDALALIK

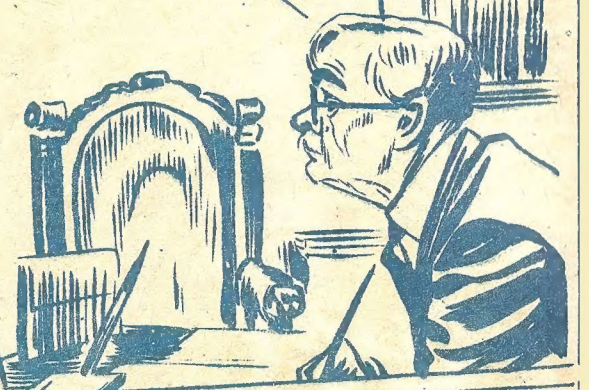
EĞER PAVLO BENİ
BENİM KENDİSİNİ SEV-
DİĞİM GİBİ SEVSE EN
MÜHİM SEYİMİZİN AŞ-
KIMIZ OLDUĞUNU DÜŞÜ-
NÜRDÜ.

BİR BUĞUK AYDIR AYRIYIZ.
ŞİMDİ O KADAR DA SEYREK
YAZMAĞA BAŞLADIKI.. BU KA-
DARI FAZLA DÖĞRUSÜ..

YARIN ÖBÜRGÜN TATİL
NEYE KARAR VERDİM
BİLİYOR MUSUNUZ?
İSVİÇREYE GİDİP
PAVLO'YU BUL-
MAYA..

İSVİÇREYE PAVLONUN BU-
LUNDUĞU 'SİRMOLETE' YE Mİ?
KIZIM BUNU HAKİKATEN LÜZUM-
LU MU GÖRÜYORSUN.

ONDAN DAHA FAZLA AYRI
DURAMIYACAĞIM.. BENİ GÖRÜNCE
SEVİNİR.

ERTESİ GÜN BR
POSTA ARABASI
MATİLDE Yİ SİR-
LEMOTE 'YE GÖ-
TÜRÜYORDU.

AZ SONRA ONUN KARŞISINDA
OLACAĞIM. KİM BİLİR NE ŞAŞI-
RACAK..

Evin üstündeki yol otomobillerle doluydu. Clifford Oslow çimenliğe saptı ve kimseye görünmeden arka kapıdan girmeye çalıştı. Fakat muvaffak olamadı. En kınardaki kırmızı otomobilin kapısı açıldı ve içerden çıkan kadın basamakların yarısında ona yetişti.

— "Siz Mr. Oslow'sunuz değil mi?" diye sordu. Sonra cevap beklemeden elindeki küçük defterle kalemi Clifford'a uzattı. "Kaç gündür karınızın imzasını almağa çalışıyorum. Lütfen şuraya imza ettiriverin. Sonra defteri posta kutusuna atın kâfi. Üzerinde ismim, adresim yazılı, pul da var."

Clifford cevap bile beklemeden defterle kalemi cebine soktu ve içeriye girdi. Salonun kalabalık olduğu belliydi. Bir çok erkek sesleri ve ara sıra bir kadın sesi duyuluyordu. Derken Clifford Julia'nın harrak bir sesle:

— "Evet, çok memnunum," dediğini duydu. "Ahaliden gördüğüm tevecüh beni çok mütehasis ediyor."

Clifford buz dolabından çıkardığı bir şişe birayı içti ve biraz peynir etmek yedi. Sonra salon kapısını açtı. Arka merdivenle kapı arasında iki üç adım vardı. Clifford kimsaye görünmeden yukarı çıkabileceğini umuyordu, ama olmadı. Birisi onu kolundan tutup sürükledi:

— "İşte Mr. Oslow!" diye bağırdı.

Salonda 7-8 kişi vardı. Hepsi de dizlerindeki not defterlerine telaşlı telaşlı bir şeyler yazıyorlardı. Julia kögedeki büyük koltuğa gömülmüştü. Yeni yeşil elbisesiyle her samankinden daha tumbul görünüyordu.

— "Hoş geldin Clifford," diye gülümsedi. Muhabbetli fakat biraz mağrur bir ifadeyle konuşmuştu. Zaten son zamanlarda Clifford onun sesinde, hal ve tavrında bu ifadeyi sık sık farkeder olmuştu. İnşallah burnu büyümemiştir, diye temenni ediyordu, ama karısının kibirlenmiş olduğu muhakkaktı.

Gazetecilerden biri onu duvara sıkıştırdı ve sualler sormağa başladı. Bir gece yatağa alâde bir banka veznedarı olarak yatmak ve ertesi sabah meşhur bir romancının karısı olarak kalkmak nasıl bir şeydi? Karısı anı göhreti hakkında ne düşünüyordu? Filân falan.

Tam bu sırada kadın gazeteci yanlarına yaklaştı ve:

— "Karınızın romanını nasıl buluyorsunuz?" diye sordu. Fevkalâde buluyorum diye cevap vermek üzereyken gözleri merdiven başındaki masanın üzerinde duran romana tıkdı. Aklına anı bir ilham gelerek:

— "Henüz bu şaheseri okumak fırsatını bulamadım," diye cevap verdi. Gidip kitabı aldı ve: "Müsaade ederseniz gidip hemen şimdi okuyacağım," diye ilâve ederek dışarı fırladı.

İkinci kata vardığı zaman nefes almak için durdu. Aşağıda kadın gazetecinin telefon eden sesi geliyordu:

— "İster inanın, ister inanmayın! Clifford Oslow karısının romanını henüz okumamış. Yani Amerika'da Yarın Seninir şaheserini okumayan birisi varmış, demek..."

Clifford kulaklarını tikayarak doğru tavan arasına koştu. Burasını kendisi için küçük, güzel bir çalışma odası haline getirmişti, seneler evvel. Daha evlenmeden evvel, istikbalin en büyük romancısı olmayı kurduğu sıralarda. İşte şurada, şu kögedeki rafta yazmış olduğu romanların müsveddeleri duruyordu. İlk yazdığı roman en alttaydı. Clifford bu romana evlenmezden evvel başlamış ve evlendikten sonra devam etmiş, bitirmişti. Tam bir sene, Julia da, o da romandaki kahraman-

Z A F E R

Nakleden: N. Yeğınobalı

"Sonra defteri, posta kutusuna atın kâfi. Üzerinde ismim, adresim yazılı. Pul da var."

ları benimsemiş, âdeta birer canlı insan diye kabul etmişlerdi. Julia:

— "Vincent ne âlemde?" diye sorardı. Clifford da:

— "Hâlâ evini yaptırmakla meşgul," diye cevap verirdi.

Clifford'un bir gün gelip meş-

hur olacağına ikisi de inanıyorlardı. Romanları bütün tâbiler tarafından reddedildiği halde senelerce buna inanmakta devam etmişlerdi. Sonra, artık zamanla ümit eder gibi görünmeyi bile bırakmışlardı. Hele daha altı ay evveline kadar mektup bile yazmaktan sıkılan Julia'nın böyle ansızın parlayıvermesi Clifford'un mağlûbiyetini artık büsbütün kesinleştirmiş bulunuyordu.

Hayır, Clifford Yarın Seninir'i okumamıştı. Karısı da ille okuması için ısrar etmemişti. Zira bunun kocasını ne kadar üzeceğini biliyordu. Aralarında gizli bir anlaşma varmış gibi, kitaptan asla bahsetmiyorlardı.

Clifford Yarın Seninir'i eline aldı ve rastgele bir sayfasını açtı. Bir, iki paragraf okudu, sonra durdu. Bir üçüncü paragraf daha okudu. Ansızın uzandı ve raftaki müsveddelerin en altındakini çekip aldı. Sayfaları karıştırdıktan sonra aradığı yeri buldu...

Clifford Oslow bir müddet pantolonunun çizgisine gözlerini dikip dalgın durdu. Sonra dudaklarında bir zafer gülüşüyle baktı ve aşağıya indi.

Gazetecilerden biri: "İnsan kendi yazdığı romanın ne zaman biteceğini hiç olmazsa takriben bilmez mi?"

Julia sinirli bir ifadeyle, "Vallahı hiç bilmiyorum," diye cevap verdi.

Clifford kolunu karısının omuzuna sardı. Bütün hal ve tavrına dudaklarındaki muzafferane gülüşün parıltısı, mütehakkim edası yayılmıştı.

— "Delikanlıyı fazla üzme, Juliacığım," dedi. Sonra gazeteciye döndü ve: "Mrs. Oslow ikinci romanını bir aya kadar bitirecek," diye bildirdi. Karısı dehşetten irilemiş gözlerle ona bakıyordu. Fakat o hep aynı zafer gülüşüyle, "Değil mi, karıcığım?" diye sordu:

B İ N B İ R R O M A N

Her hafta çarşamba günleri çıkar
hikâye ve roman mecmuası

ADRES: TÜRKİYE YAYINEVİ

Ankara cad. No: 36. İstanbul

ABONE: Yıllığı (30 sayı) 12 lira

6 aylığı (25 sayı) 6 lira

Sahibi: TAHSİN DEMİRAY

Yazı işlerini fiilen idare eden:

CELAL DEMİRAY

Basıldığı yer: TÜRKİYE BASIMEVİ

Aşk ve Macera Romanı: 7

Biraz ilerleyince de durmuş genç adama bakarak beklemeye başlamıştı. Kızın bu hareketi Ronni'nin nazarı dikkatini çekmişti olduğundan, muhatabını dinlemekle beraber göziyle de kızı takip etmekte idi. Nihayet:

— Sir Jon, sizden ayrılmak mecburiyetinde olduğumdan dolayı çok müteessirim, dedi. Biraz isim olduğundan gitmek mecburiyetindeyim. Yalnız size bir şey söylemek istiyorum, Beril hakkında beslediğiniz fikirlerle hataya düşüyorsunuz.

Ronni, avukata veda ederek parkın büyük kapısının önünde iskaripinini bağlamak bahanesiyle duran kızın yanına yaklaştı. Şüphesiz bu hareketler, Sir Jon'un gözünden kaçmamıştı. O gün Revi'nin, çalıştığı müessesenin tatat bilânço işlerini erken bitirdiği için Ronni ile gezecek vakti vardı. Esasen bir gece evvel tiyatroda, Ronni'ye randevu vermişti.

VIII

Gece geç vakit evine dönen Ronni, Sir Jon Makston'un, Beril hakkındaki sözlerini hatırladı. Ronni, kadınlara karşı tenbel imiş! Belki, olabilir. Fakat Beril'in de biraz vahşi olduğu kabul edilmeli idi. Ona sokulabilmek için izdivaç teklif etmekten başka çare yoktu. Evlenmek ise hiç te Ronni'nin işine gelmiyordu. Çünkü o Beril'le sadece vakit geçirmek arzusunda idi. Beril'e gelince: O belki Ronni'yi seviyordu. Fakat Ronni, Beril tarafından seviceğini hiçbir zaman düşünmemişti. Zira, o kadınları yalnız şapkalarından ayrılabilceğini zannediyordu. Beril'e Revi Kolebruk arasında tahsil, terbiye, görgü ve nihayet ailevi vaziyet dolayısıyla büyük farklar olmasına rağmen o, her ikisine de aynı alâkayı göstermekte idi.

Ronni'nin biraz da nefsine itimadı yoktu. Beril, güzel bir kızdı. Nefis bir vücudu vardı. Yüzünün muntazam hatları kalın, kırmızı dudaklarıyla bir kat daha güzelleşmekte idi.

Ronni soyundu, yatağına girdi. Beş saat kadar hiç kımıldanmadan uyudu. Sonra büyük bir korku ile birdenbire uyandı.

Odanın her tarafına baktı. Gözleriyle, kendisini terkettiklerini zannettiği kimseleri aradı. Bu sırada kilisenin saati çalmağa başladı. Dan... Dan... Dan.....

Saat dokuz!

Yatağından fırladı, Güneş yatağına vurduğu için ter içinde kalmıştı.

Saat dokuz!

— Hayır... Hayır... Allahım... Hayır!

O sırada usak Fransua içeri girdi. Merav ve korku sezilen bir sesle:

— Sir? dedi

Ronald Morel, yatağının kenarına oturarak, başını ellerinin arasına dayamış, hıçkırarak ağlıyordu. Başını kaldırarak:

— Bir kâbus! diye mırıldandı. Evet bir kâbus...

Halbuki hakikatte kâbus filân görmemiş, yalnız kadınlar tarafından terk edileceğinden korkarak uyanmıştı. Başının ağrmasına rağmen bütün gün gördüğü rüyayı düşünmüştü. Fakat hiçbir şey hatırlıyamadı.

IX

— Bugün dostunuz Ronald Mo-

rel'i gördüm.

Diyen Moropulos, sigarasından bir nefes çektikten sonra dumanını tavana doğru üfledi. Sonra şöminenin önündeki büyük koltuğa iyice gömülerek ayaklarını şömineye doğru uzattı ve dumanların havada teşkil ettikleri halkaları seyretmeğe başladı.

Ambroz Solt, fabrikada parçalar halinde imal edilmiş kasanın kayıplarını birbirine takarak asid-sülfürik tulumbası ayarlanmağa çalışıyordu. Sırtından ceketini çıkarmış, halata benziyen adaleleri gö-

sigarasının külünü silkti.

— Step, bana karşı hâlâ hiddetli duruyor, diye sözlerine devam etti. Solt, hafifçe güldü. Moropulos devam ederek:

— Bunun sebebini bilmem biliyor musunuz? diye sordu. O gün ben çok fazla içmiştim. Fakat şansım da vardı ha. Biliyorsunuz ya sevgili dostum, bazan ben okadar çok içiyorum ki, siz bile beni zaptedemiyorsunuz. Benim ölümüm bir gün herhalde bu sarhoşluğum yüzünden olacak. Çünkü sarhoş olduğum zaman hiçbir şeyden hattâ sizin o

Ronni, güzel bir kızdı. Nefis bir vücudu vardı.

rünecek şekilde, gömleğinin kollarını sıvamıştı. Gözündeki kocaman gözlüğü alına doğru kaldırdı ve arkasına baktı. Alnındaki teri eliyle silerek:

— Ronald Morel'i pek yakından tanımam, dedi. Yalnız onu bir kere gördüğümü zannediyorum.

— Onu yakından tanımış olmanızla bir şey kaybetmiş olmazsınız. Yalnız hoş bir adamdır.

Diyerek şöminenin kenarından

korkunc yumruklarınızdan bile korkmuyorum. Karakterimin bu cephesinden kurtulabilmek için uzun müddet düşündüm. Fakat sarhoşluktan kurtulmaya bir türlü muvaffak olamadım. Son zamanlarda, sizin hakkınızda da uzun zaman düşündüm. Sizi tanıdıktanberi benim ne kadar mütecessis olduğumu hiç merak etmediniz mi? Mesela: size o adamı öldürmenizin sebebini hiç sordum mu?

— Hangi adamı?

Moropulos, yavaşça gülerek:

— Amma yaptın ha! dedi. Sanki bir düzine adam öldürmüş gibi hangi adamı diye soruyorsun. Fransız hükümetinin, sizi Yeni Kaledonya hapishanesine atmasına sebep olan adamdan bahsediyorum.

Solt, bir an gözlerini yere dikti. Sonra mırıldandı gibi bir sesle:

— Evet bu adam! dedi. Onu öldürmek zorunda kaldım. Bir gece beni çevirmek için iki adam tutmuştu. Ben, Rü Plosi'de, küçük bir otele otuyordum. Bu adamlar, benim orada oturduğumu öğrendiklerinden bir gece yolunu çevirdiler ve ben de işte o vakit onu öldürdüm. Çünkü yapılacak tek şey - bu idi.

— Öldürdüğünüz adamın tuttuğu o iki adamın sizi öldürmediklerine bakılırsa, doğrusu çok şanslı bir adamsınız, dostum!...

Ambroz başını sallıyarak:

— Bereket o tarihlerde kimse idam edilmezdi, dedi. Cellât, hiçbir iş görmemesine rağmen muntazaman maaşını alırdı.

— Hapishanede ne kadar kaldınız?

— Sekiz sene, yedi ay.

Moropulos, yüzünü buruşturarak ilâve etti:

— Ölmek daha iyi idi. Ne ise... Morel'den niçin korkuyorsunuz?

— Morel'i gyaben tanırım. Buna rağmen iyi bir adam olmadığımı çok iyi bilirim.

Muropulos:

— İyi adam var mı ki? dedi. O, korkunc kadın avcısıdır ve korkak bir köpektir. Onu Step idare eder. Ve bundan dolayı da Step'ten çok korkar.

Size bir şey söyleyeyim mi? Step'ten herkes korkar. Hattâ... Evet hattâ sen ve ben bile...

Ambroz, gülümsüyerek Moropulos'a baktı. Bunun üzerine Yunanlı:

— Step'ten galiba korkmuyorsunuz? dedi.

— Peki ama, ondan neye korkayım? Ben ondan herhalde daha kuvvetliyim.

Moropulos, göz uciyle Ambroz'un çıplak kollarına bakarak:

— Evet, doğru, dedi. Ne ise... Sizin kasa ne zaman bitecek?

— Sekiz gün içinde... Gizli kilidini evde yapacağım ve beş harfli olarak tanzim edeceğim. Zira harflerini sıralıyabildiğim yegâne kelime de, beş harflidir. Tuhaf değil mi, bu kelimeyi bilmiyordum bile. Bir yerden duydum. Beni doğduğum yere götüren vapudra bir adam söylemişti. Hatırimda kaldığına göre, ikinci güverte yolcularından biri idi. O gün hava çok güzel olduğu için, çocuğu ile birlikte güvertede geziyorlardı. Ve adam, çocuğunu eğlendirmek için ona hikâyeler anlatıyordu. Zeki çocuk babasının anlattığı hikâyeleri büyük bir dikkatle dinliyor, hikâyede zor bir kelime geçtiği zaman, kelimeyi babasına soruyor, o da oğluna izah ediyordu. İşte tesadüfen öğrendiğim o kelimeyi bir türlü unutamadım.

Moropulos düşünceli bir hareketle:

— Bu kasa bitecek olursa, çok sevineceğim, dedi. Zira Step le benim bu kasada saklanması icap eden öyle çok evrakımız var ki... Bunları günün birinde belki faydeli olabilir gayesiyle imha etmek istiyoruz. Ekserisi mektup olan bu evrakın saklanması çok tehlikeli bir iş. Buna rağmen saklıyacağız. Saklıyacağız çünkü tehlikeli olduğu kadar da faydeli olacaktır.

(Arkası 14. sayfada)

NAT PINKERTON

PEK SAKIN BIR HAYAT
SÜRERİZ. CON KALA.
BALIKTAN HOŞLANMAZ
ONUN İÇİN PANSİYONER
ALMAMISTIK. İNŞALLAH
HOŞUNUZA
GİDER.

BUNA EMINİM.
NE GÜZEL OTUR.
MA ODASI.

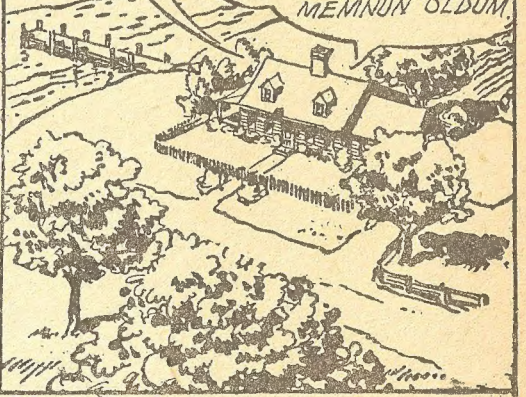
İSTEDİĞİNİZ ZAMAN
SİZİN SAYILIR. YALNIZ
MAALESEF SİZE YE-
MEK VEREMİYECEĞİM.
İYİ YEMEK PİŞİ-
REMEM..

ZATEN BEN DE
SADECE KAHVAL-
TILARIMI BURADA
YAPACAĞIM. O DA
BİR FİNCAN KAHVE..
KENDİM YA-
PARIM..

İŞTE SİZİN
ODANIZ MİS
MADELON..

TAM İSTEDİĞİM GİBİ
BEN DE SAKIN HAYAT-
TAN HOŞLANIRIM.
NE GÜZEL DENİZ.
MEMNUN OLDUM.

SADECE BİR TER
RİCAM VAR. LÜT-
FEN EŞYALARIN
YERİNİ DEĞİŞ-
TİRMEYİN.. SAN-
DALYA BİLE OY-
NATMAYIN..

PEKİ..
TITİZ
BİRŞEY
GALİBA
GATTIK.

BORCUMU PE-
ŞİN ÖDEMİK
İSTİYORUM

ÇOK İYİ.. ŞİM-
DİLİK HOŞÇA
KALIN..

PARAYI ALMA-
DAN GİTTİ..
BU DA NE
DEMEK?

KÖRLERİN KUL-
LANDIĞI KÖPEK-
LERDEN.. AMAN
YARABBI KÖRMÜŞ
DEMEK..

KASNET BURNUNDA
GÜNEŞ BATARKEN

GELİYOR..
KÜREK SES-
LERİNİ DU-
YUYORUM.

CON, MERHABA
YENİ PANSİYO-
NERİMİZ GEL-
Dİ...

HEMEN Mİ? HİÇ HO-
ŞUMA GİTMİYOR.
EWELCE DE HOŞU
NA GİTMEYİ DİĞİNİ
SÖYLEYDİM.

AMA ÇOK İYİ BİR KIZ.
ZATEN SADECE BİR
KAÇ HAFTA KALACAK
SEN O KADAR
ÇOK FALİŞIYORSUN
Kİ.. BİRAZ RAHAT,
EDERSİN AR-
TIK..

HAKKIN VAR
AMA, YA BENİ
TANIRILARSA
ÇOK KÖR.
KUYO-
RUM

BALINA TİYATROSUNDA..

SİNEMA
YILDIZI
MADE-
LON

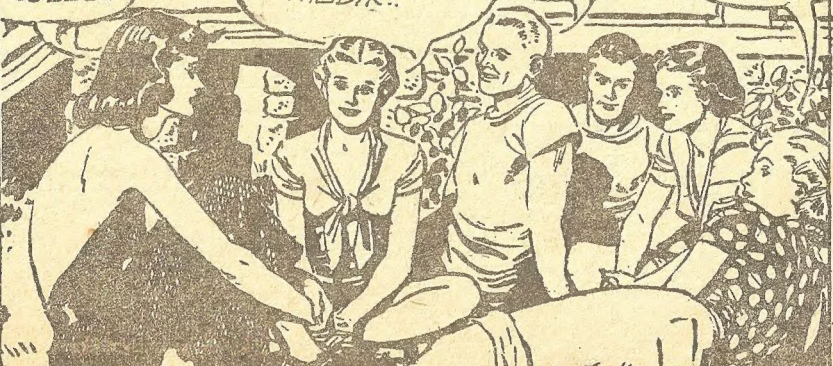

DEMEK HEPİNİZ
MİSTER GONTUN
TALEBELERİSİ.
NİZ.. NE
GÜZEL..

EVET ADI : GONT
TİYATRO MEKTEBİ
AMA ONU HENÜZ
HİÇBİRİMİZ GÖR-
MEDİK..

GONT DİYE
BİRİ VAR MI
YOK MU ONU
BİLE BİLMİ-
YORUZ

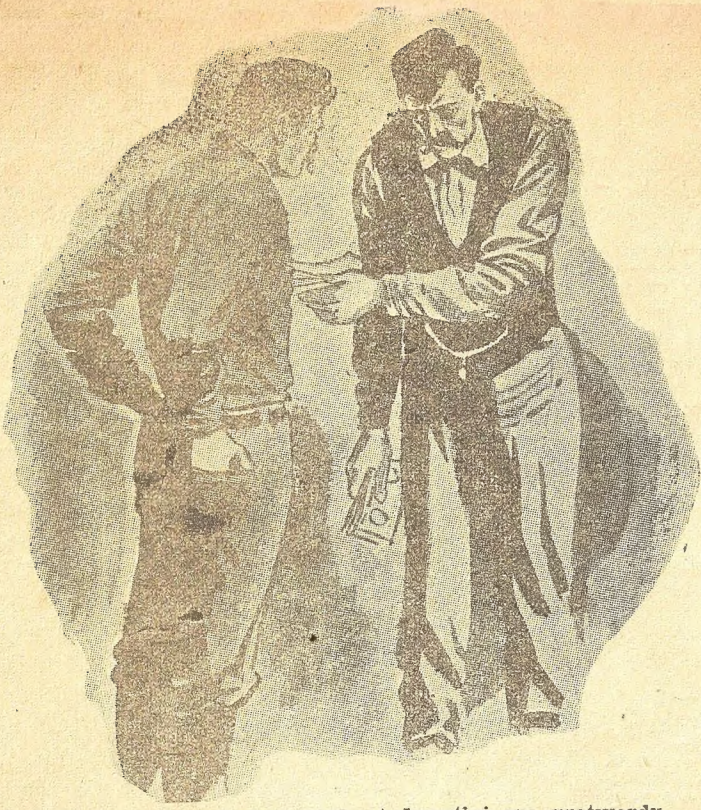
BU İŞ ÇOK
MERAKLI..
DURUN SONU
NE OLA-
CAK..?

HERKES SAHNEYE..
BÜYÜK GONT TEŞ-
RİF BUYURDULAR

ARKASI VAR.

Bir yandan da, elindeki banknot demetini ona uzatıyordu.

İNCİ AVCILARI

Nakleden: Semih DEMİRCİ

Peter Meyers, elindeki sahte inci gerdanlığı küçük kızı Butterfly'ın boynuna takarak kendi kendine: "Bana çok ucuza mal oldu ama sahiplerinden hiç farkı yok gibi." diye mırıldandı ve sonra gene Duval'ın kendisine oynadığı oyunu hatırlayıp esefle başını salladı.

Pete ve Duval, inci avcılığı yapmak ve emeklerinin karşılığını paylaşmak kararı ile beraberce Narcissus'e gelmişlerdi. Fakat Duval sözünde durmuyarak günün birinde Pete'den ayrılıp tek başına çalışmaya başlamıştı. Bunun sebebinin araştırıran Pete, arkadaşının eline külli yetli miktarda inci geçirdikten sonra ona dirsek çevirdiğini öğrenince çok üzüldü.

Pete, taş yürekli bir adam olan Duval'ın bir daha kendisine selâm bile vermeyeceğini tahmin ederek son bir kaç kuruşuyla bambudan yapılmış bir kulübe'yi ve önündeki iskeleyi, çevresindeki sularda avlanmak hakkıyla beraber satın aldı. Karısı Mandy ile, Butterfly'ı buraya yerleştirdi ve kendi hesabına inci araması için bir yerli tutarak Duval'la bütün alâkasını kesti. Fakat günler ve haftalar birbirini kovaladı halde hâlâ içi dolu bir tek midyeye bile rastlayamamışlardı.

Bütün cesareti kırılan Peter bazan: "Duval şimdi kızına mutlaka hakiki incilerden yapılmış gerdanlıklar hediye ediyor, diye düşündü. Fakat ben Butterfly'ıma ancak adi camdan yapılmış sahte inciler takabiliyorum."

Bir gün Mandy Pete'ye: "Bu sabah Duval'ı gördüm, dedi. Yeni satın aldığı yata binmiş, adanın doğusundan geçiyordu." Bir yandan da henüz yıkadığı çamaşırları, kızın hattı üstüve güneşinde kurutmaktaydı.

Pete derin derin içini çekti ve parmaklarını son günlerde büsbütün kırılan saçlarının arasından geçirerek: "Alçak herif, bizi çok fena atlattı, diye söylendi. Onun yüzünden hayatımız altüst oldu. Kaç gündür boğazımızdan balıktan başka bir şeyin geçtiği yok..."

"Son zamanlarda Butterfly'da epeyce zayıfladı."

"Ve bütün bunlar Duval'ın umurunda bile değil. Keşke onun

dip buralara kadar gelmeseydik, karıcığım. Amerikada da ne rahatlık değil mi? Halbuki şimdi oradaki i-simden de oldum üstelik."

"Sen bir yolunu bulup mutlaka onunla konuşmalısın, Pete. Bu kadar yumuşak kalbli olmaktan vazgeç artık."

"Hele biraz daha bekliyeim bakalım."

"Haftalardan beri bütün yap-

Atlas Çiçeği...

Nakleden: Leylâ BEKEM

Herbert artık adam akıllı yaşlan-mıştı. Saçları ağarmış, haline bir ağırlık, bir halsizlik gelmişti. Günlerini eski bir maroken koltu-ğa oturup, bedbin bedbin önüne bak-makla geçirirdi. Bu yaşa gelmişti; fakat hâlâ; gençliğinde kendini be-genmişliğinden, cahilliğinden dolayı işlediği hatayı unutamıyor, o güzelim fırsatı kaçırdığına yanyordu. Gözle-rini dalgın dalgın küçük loş odada gezdirdi. "Benim halim böyl mi ola-caktı? Ömrümün sonuna kadar bekâr mı kalacaktım?" diye düşündü. Bu so-ğuk ve sevimsiz oda, Anita'nın o zar-ıf pamuk gibi elleri ve o ince zevki ile ne sevimli ne cici bir yuva haline gelebilirdi. Herbert geçmiş günleri gözünün önüne getirirken onları tek-lar yaşıyormuş gibi irkildi. "Ah ne güzel günlerdi onlar?" diye derin de-rin içini çekti. Anita ile tanıştığı se-ne henüz pek toy bir delikanlıydı. Beraber oynamış arkadaşlık etmişler-di. Fakat daha sonraları aralarındaki bu sevgi atması ve aşk oluvermişti. Fakat birbirlerini seven bu iki insan niçin evlenememişti ve niçin Herbert, Anita'nın başkasiyle evlenmesine razı olmuş, hattâ nikâhına şahit gitmişti? Niçin böyle olmuştu? Kendini haklı çıkarmaya çalışıyordu fakat muvaffak olamıyordu. Anita, Herbert'i daima kendinden üstün görmüş, onun her hareketini, her sözünü doğru bulmuş, velhasıl onu herkesten başka bir in-san olarak kabul etmişti. Herbert, genç kızın o meftun, hayran bakışla-rını hissettikçe adetâ kendinden geçi-yordu. Ah ne memnun oluyordu, ne memnun! Anita hergün Herbert'te ye-ni bir meziyet keşfediyor, ve Herbert bunu, kendisinde olsun olmasın, der-hal kendine mal ediyordu. Artık dün-yada eşî bulunmaz bir genç olduğ-u-nu düşünüyor, koltukları kabardıkça kabarıyordu Nihayet bir gün dayana-mayıp genç kuza evlenme teklifinde bu-

lundu. Anita o akşam her zamankin-den daha güzeldi. Herbert konuşurken o, kadife gibi yumuşak tatlı bakış-ı menekşe renkli gözlerini bir saniye bile Herbert'ten ayırmadan öyle bak-mış, bakmıştı. Sonra al al olan ya-naklarını avuçları ile gizliyerek, göz-le-rini yere dikmiş, ve o incecik tatlı sesle,

— Miralay Carry bana sizin İspanyolca da bildiğinizi söyledi. Bunu benden niçin gizlediniz? Kuzum sizin yapamayacağınız, bilmediğiniz birşey var mı? dedi. Herbert ilk önce ne söyleyeceğini şaşırıldı. Zira İspanyolca bilmiyordu. Yalnız bir akşam kulüp-te Carry filân, hep beraber oturur-larken seyahatte kulağına carpan İspanyolca bir kelimeyi hatırlamış ve söz arasında lâf olsun diye kullanmış-tı. Miralay da hemen pîreden deve ya-pıvermişti. Herbert tam "Bilmiyorum" diyeceği anda genç kızın hayran hay-ran gözleri ile karşılansınca vazgeçer-di. Bilakis ana dili kadar iyi bildiğini söyleyerek kendini methedip durdu. Herbert, Anita'ya ilâm aşk edip ev-lenme teklifinde bulununca genç kız bir yavru kuş gibi çırpınmış, ne ya-pacağını şaşırıp kalmıştı. Nihayet ke-keliyerek,

— Size yarın cevabımı veririm; diyebilirdi.

Herbert ertesi günü Anitanın yollayacağı cevabı merakla bekleyip durmuştu. Öğe vakti kapının zili hız-lı hızlı çaldı. Herbert koşup açınca karşısında Anita'nın hizmetçisini bul-du. Kısa boylu sevimli, yusuvarlık bir kadıncıydı bu. Elinde tuttuğu, içinde kocaman bir atlas çiçeği bulu-nan yaldızlı ufak bir saksıyı merakla bakan Herbert'e uzattı ve koşa koşa merdivenlerden inip gözden kayboldu. Herbert adamakıllı şaşırmıştı. Bu da

ni dinlemeğe zorladı.

Duval: "Tesadüfler işte gene bi-zi karşılaştırdı, azizim, diye konuş-maya başladı. Paraya ihtiyacın oldu-ğunu tahmin ederek kulübeni ve et-rafindaki suyu satın almıya gel-dim. Onlara on bin dolar versem kabul eder misin?"

Peter bir şeyler söylemek için ağzını açtı fakat kurumuş dudakla-rından bir tek kelime bile çıkmadı.

Duval kocaman bir puro yaka-rak tekrar sordu: "Ne dersin? Ka-bül mü?"

Bir yandan da elindeki banknot demetini onlara doğru uzatıyordu.

Gözleri, Mandy'nin niyazkâr ba-kışları ile karşılaşan Pete hiç tered-düt etmeden paraları cebine attı.

Nazarlarında birdenbire ülkeler fetheden kahramanlara mahsus pa-rıltılar beliren Duval: "Kusura bak-ma, Pete, diye özür diledi. Seni ikin-ci bir defa daha üzme istemeydim ama, oturduğun kulübenin altındaki suyun zengin bir inci yatağı oldu-ğunu öğrenince dayanamadım doğ-rusu. Bunu nereden anladığımı da belki merak edersin. Adamlarım, yerli çocukların avuçlarında koca-man inciler olduğu halde buradan çıktıklarını bana haber verdiler. Ge-tirdikleri numuneler de gözümü ka-maştırdı. Onları ele geçirmek, seni on bin dolar sahibi etmeğe değmez miydi acaba?..."

Duval kayığına binip gözden u-zaklaşınca Peter de çoktan beri or-talarda görünmeyen Butterfly'ı a-ramıya çıktı. Eli yüzü çamur içinde olan kız, bir muz ağacının dibine saklanmıştı. Boynunda da oldukça büyük bir çizik vardı.

Peter'i görünce: "Ne olursun, beni azarlama, babacığım, diye yal-vardı. Arkadaşlarımla oynarken gerdanlığımı kopardılar, bütün in-ciler de kulübemizin altındaki suya yuvarlandı."

Peter: "Korkma yavrum, dedi. Sana hiç kızmadım. Bir kaç gün sonra da yeni bir gerdanlık satın alınız olur biter..."

ne demekti. Ne bir mektup, ne bir ha-ber. Fena halde canı sıkıldı. Saksıyı aldı, atlas çiçeğine benziyordu. Fakat pek emin değildi. Saksının üzerindeki küçük etikette ismi yazılıydı. Çiçeği pencerenin kenarına koydu sonra yine gelip eski yerine oturdu, beklemeye başladı. Fakat Anita'dan hiçbir haber çıkmadı. Genç kız, telefon edip ara-mayı düşündüyse de bu fikrinden vaz-geçiverdi. Aradan günler geçti; genç kız tarafından şımarılmış, burnu kaf dağında olan Herbert Anita'yı ara-mamakta ısrar etti. Nihayet bir gün Herbert'i Anita'nın nişanına davet et-tiler. Kız kardeşinin nişanı için taa İspanyadan kalkıp gelen ağabeyi, Herbert'i sevinçle karşıladı. Fakat Anita buz gibi soğuktu. Herbert genç kızın bu haline de bir manâ vereme-di. Aralarındaki bu uçurumun sebebi neydi? Ne yapmıştı? Anita'nın ağa-beyi Herbert'in omuzuna dostça bir yumruk indirerek sordu,

— Bu ne dalgınlık böyle brader. Anlamıyormuyum sanki. Taa İspan-yadan buraya Anita'nın bir yabancı ile nişanlanacağını görmeğe mi gele-cektim? Haydi diğ birşeyler içelim.

Masaya yaklaştılar birden Her-ber'tin gözleri masanın tam ortasında duran ufak bir saksıya ilişti. Bu çi-çek Anita'nın kendisine hediye etmiş olduğu çiçeğin aynı idi. Delikanlı Her-ber'tin saksıya baktığını görünce sor-du,

— Güzel bir çiçek değil mi? Bun-lardan bizim orada o kadar çok var-ki... Epey oluyor Anita'ya iki saksı yollamıştım. Bak üzerinde adı yazılı. İspanyolca bilir misin Herbert?

Acı acı güldü.

— Hayır. Maalesef. Kalbi burkul-du. İspanyolca mı? diye sordu. Ani-ta'nın kardeşi izah etti,

— Evet dedi. Bizde İspanyada halk bu yapıların hafif sallanı-sını, el sallamaya benzetir. Onun için bu çiçeğe Ventomame derler. Bu "Gel beni al" demektir.

GİZLİ VAZİFE !..

BENİM UÇUŞ BRÖ-
VEM. GECE UÇU-
ŞUNDA 22 TAYYA-
RE DÜŞÜRDÜM.

SANA BAYILIYO.
RUM NA-
TALİ.. ?

NATALİ ROGER'E DÖNDÜ.
HAYDİ DELİKAN-
LI ÇEK ARABANI.
BURADA ERKEK-
LER DURAMAZ.

AMERİKALILARLA DÖNMÜ-
YORUM.. RUSLARLA KALA-
CAĞIM VE GAZETEME HA-
YADİS TOPLUYACA-
ĞIM.

BENİM NİŞANLIMLA
YÜZÜM İFTİHAR EDİ-
YORUM. DEN OL-
DU.

BU SIRA-
DA BER-
LİNDEKİ
EVDE HA-
YAT BAKI-
YORUM. TI.. BU BİL-
MEKLERDİ.

ALEN DİŞARI ÇIKTIĞI
BİR SİRADA KORKUNÇ
BİR BOMBARDMAN BAŞ-
LADI.

ALEN ÇIKALI
ÇOK OLDU. ONU
ARAMAYA GİDİ-
YORUM.

BEKLE
KIZIM
GELİR..

AH ANNE!
İÇİMDEN BİR HİS
BANA ALENİN
BAŞINA BİRŞEY
GELDİĞİNİ
SÖYLÜYOR.

MİŞELİN SEN CESUR KIZ-
DIN.. NEYE BÖYLE YAPI-
YORSUN ?

BİZ KALIN.. BEN
GİDERİM..
BUTUN
SENİN
ALTIYI
KİŞİ
ONU
BU
LÜ-
RUM

POL BANA
GÜVENE
BİLİRSİN.

POL LE-
NANIN EVİN-
DEN MENÜZ
ÇOK UZAKLAŞMA-
MIŞTI. BİR SÜRÜ
ALMAN ASKERİ
İLE KARŞILAŞTI.

ÇABUK BU ASKERİN MİĞFERİNİ BAŞI-
NA GEÇİR.. BİZE YARDIM ET
BU YOLU TEMİZLİYELİM..
BARİKAT YAPA-
CAĞIZ..

NE YAPACAĞIMIZI BİLİYOR MUSUN?
BU EVE GİZLENMİŞ
OLAN İKİYÜZ
RUSU BER-
HAYA EDE-
CEĞİZ.

POL İTA-
AT ETMEK
İSTEMEDİ.

DEMİK KONUŞAMIYORSUN
DİLİN TUTULDU HA ?
BU OLAGAN
İŞTİR.

BU SİRADA
HAYATA UÇU-
RULACAK EV-
DE AÇ BI-
LAĞ 4
KADIN VE
ÇOCUKLAR
BEKLEŞİ-
YORLAR.

POLÜM DE GERİ DÖNME-
Dİ.. BU CEHENNEMDEN
KİMİSE SAĞ QI-
KIRILACAK.. ÇIKARMA-
Kİ OLMAZSA SİĞİNA-
CAK BİR YER BULDUK

BU SİRADA KAPIDA SESLER
İŞİTİLDİ.

MİŞELİN
KAPİYİ AÇ-
TI. BÜYÜK
KORKU VE
DEHŞET İÇİN
DE YERDE-
Kİ İÇİNDE
KIVRANAN
ALENİ GÖR-
DÜ.

ALEN.. ALENİM.. MÜHİM BİR
ŞEY YOK MI-
ŞELİN.. BDM-
BARDIMANDA
YARALANDIM. BU
RAYA KADAR
SÜRÜNDÜM.

OMUZUNDA VE
BACAĞINDA YARA-
VAR KAN RAYBET-
MİŞ.

AĞSAM
ALENİN
SİHHİ DURU-
MU VAHİM-
LEŞTİ. HER
Sİ KORKU-
DAN TITRE-
DİLER.

ARKASI VAR

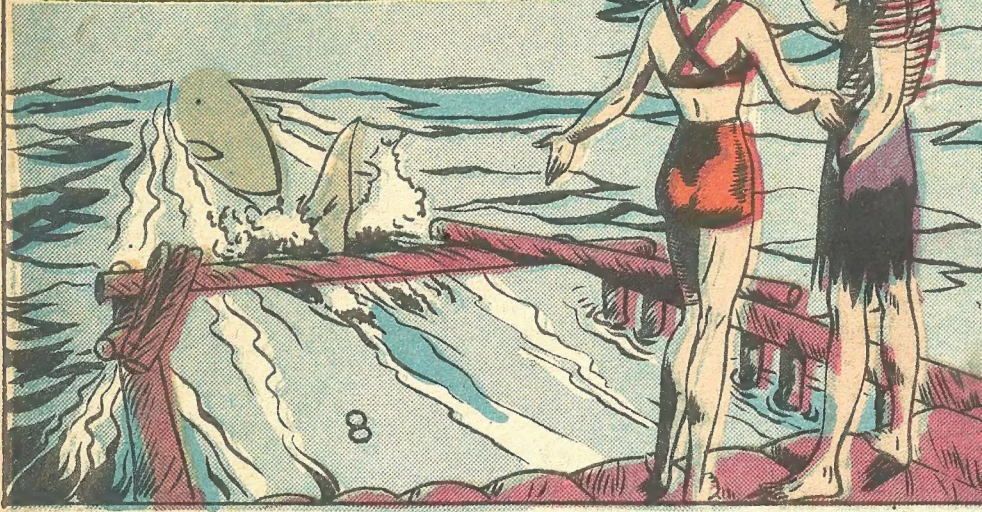
MANDRAKE

SAL ADAMLARI

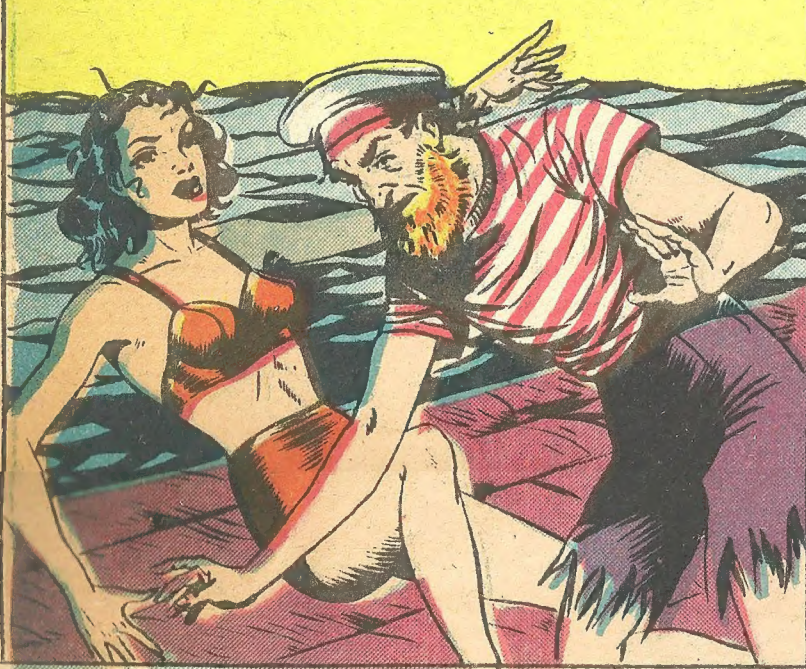
NARDA SAL ADAMLARI-
RININ MAHARETLERİNİ
GÖRÜP HAYRAN OLU-
YORDU.

PERİ BU BALIN-
LARI NASIL DUR-
DURURLAR?

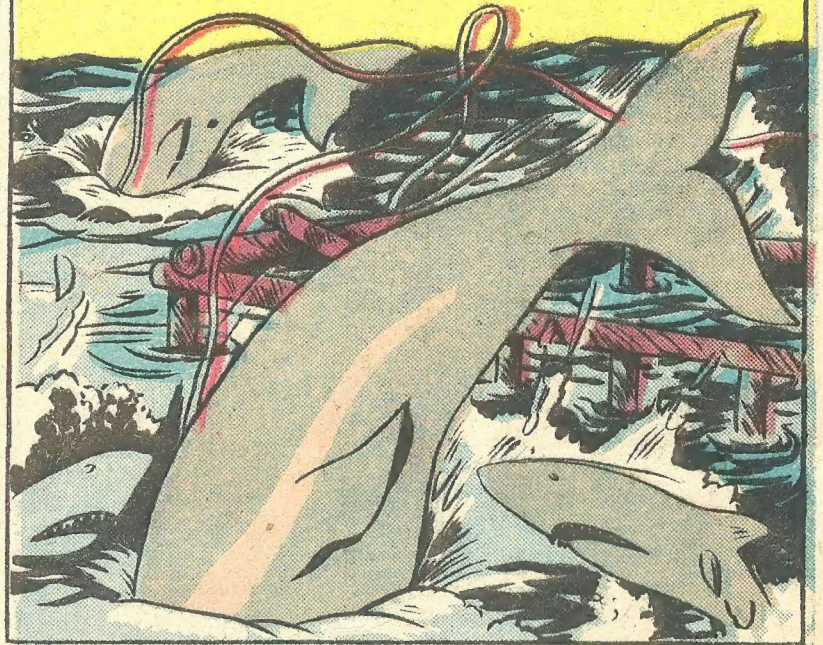
BALINALAR
ÇOK TEN-
BELDİR.
KENDİLİK-
LERİNDEN
DURURLAR..

SAL BİRDEN, ŞİDDETLE SALLANDI.

BİR SÜRÜ KÖPEK BALIĞI BALINALARA HÜCUM
ETMİŞTİ.

SAL ADAMLARI MIZRAKLARINI KAPTILAR
KÖPEK BALIKLARINI DAŞITTILAR.

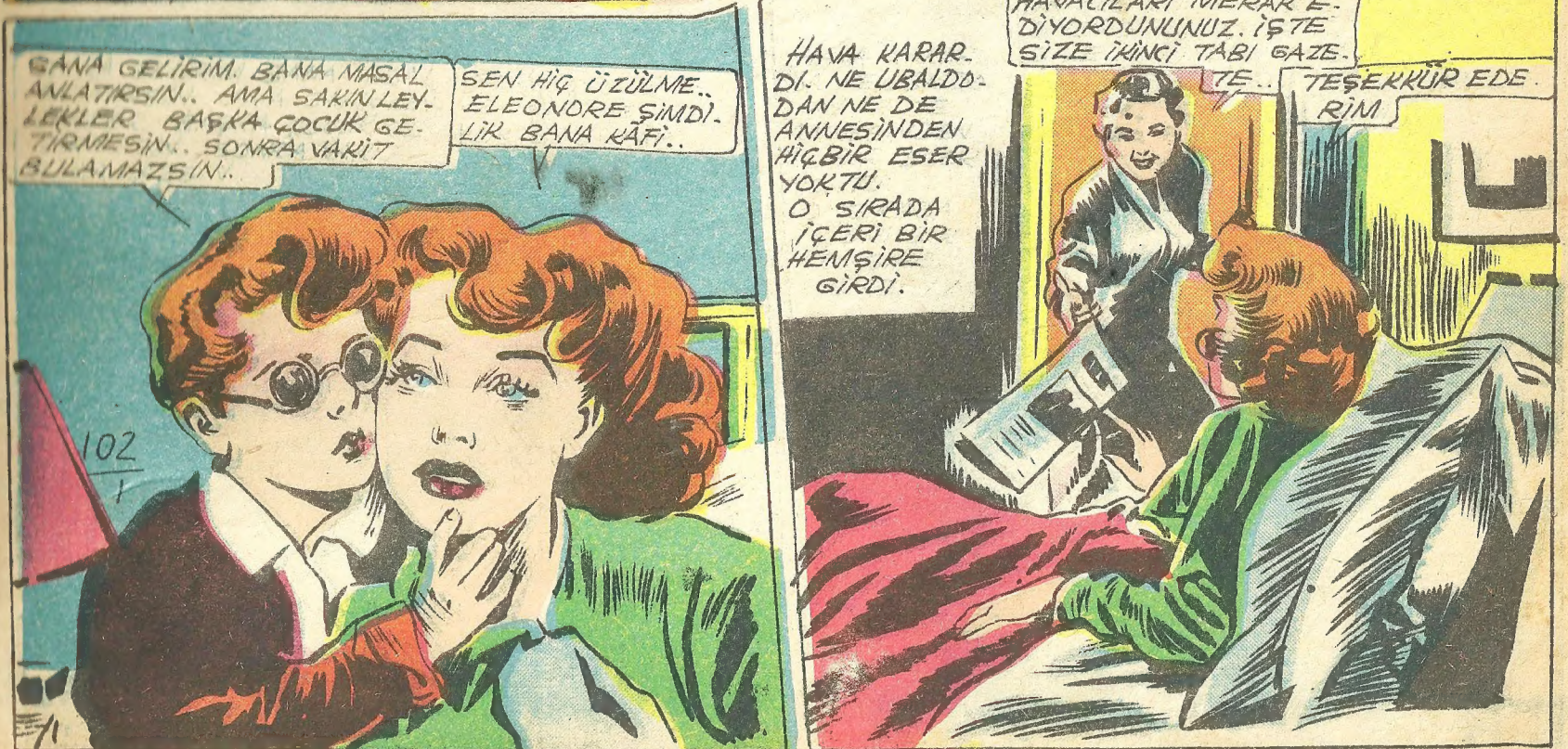

FAKAT FELÂKET ÜSTÜNE
FELÂKET YAĞIYORDU. BÜYÜK
BİR KASIRGA BAŞ GÖSTERDİ.
DALGALAR NARDA'YI SÜRÜK
LEDİ.

ARKASI VAR

GÖK SÜVARI

MERAKLA GAZETESİ
AÇAR VE RESİMLERDE SEV.
GİLİSİNİ ARAR.

İSTE... BİRAZ ZAYIF-
LANMIŞ... LAKIN TEBES-
SÜMÜ HER ZAMANKİ GİBİ
GÜZEL

BİRDENBİRE GÖZLERİ O MEŞ'UM RESME
TAKILDI.

«MEŞHUR HAVA KAHRAMANI NİŞANLISI/
İLE UÇAKTAN İNERKEN» NE NİŞANLISI?
FAKAT BU MARGRİT?!!

HAYRET VE HEYECAN-
LA MERASİME DAİR
HAVADİSLERİ OKUDU.

UBALDO YARIN SA-
ZETECİLER İÇİN HAVA
KULÜBÜNDE BİR BASIN
TOPLANTISI TERTİPLE-
MİŞTİR. BU TOPLANTIYA
NİŞANLISI MARGRİT
MELZER DE İŞTİRAK
EDECEKTİR..

BU KORKUNÇ HAVADİS ÜZERİNE ZAVALLI
TAZEÇİK KENDİNE HAKİM OLANADI.

DEMİK MARGRİT MEL-
ZERLE NİŞANLI HA... FAKAT
BU İMKÂNSIZ. DERHAL GO-
CUGU OLDUGUNU BİLMESİ
LÂZİM.. ACABA ANNEM
ONUNLA KONUŞA BİLDİ Mİ?

DAHA FAZLA TAHAMMÜL EDEMEDİ
AĞLAMAYA BAŞLADI.

ALLAHIM SEN BANA YARDIM ET..
ONUN BANA KARŞI OLAN SEVGİSİ-
Nİ İADE ET.. ZATEN BEN MARGRİ-
Tİ O ADAYA HAREKET EDERKEN
GÖRÜNCE İÇİME BİR KURT DÜS-
MÜŞTÜ. DEMİK ONU ELİMDEN AL-
MAYA MUVAFFAK OLDU?!!..

Sırat Köprüsü

Yazan: KEMALETTİN TUĞCU
Aşk ve Macera Romanı: 13

Doktor gittikten sonra bu para-
nı alıp getirdim ve Adnan
beye gösterdim. Yüzüme hay-

hanım? Emel Hanım?

İmdi mutfakta, birisini bir
birini de etmek sepetinin
cıldım dedim. Oraya da
önce Nolin Beyin geldiğini
duda.

Emel Hanım biddet-

Emel Hanım biddet-

Emel Hanım biddet-

Emel Hanım biddet-

Emel Hanım biddet-

Emel Hanım biddet-

Emel Hanım biddet-

Emel Hanım biddet-

Emel Hanım biddet-

Emel Hanım biddet-

Emel Hanım biddet-

Emel Hanım biddet-

Emel Hanım biddet-

Emel Hanım biddet-

Emel Hanım biddet-

Emel Hanım biddet-

Emel Hanım biddet-

Emel Hanım biddet-

Emel Hanım biddet-

Emel Hanım biddet-

Emel Hanım biddet-

Emel Hanım biddet-

Emel Hanım biddet-

Emel Hanım biddet-

Emel Hanım biddet-

Emel Hanım biddet-

Emel Hanım biddet-

Emel Hanım biddet-

Emel Hanım biddet-

Emel Hanım biddet-

Emel Hanım biddet-

Emel Hanım biddet-

Emel Hanım biddet-

Emel Hanım biddet-

Emel Hanım biddet-

Emel Hanım biddet-

Emel Hanım biddet-

Emel Hanım biddet-

Emel Hanım biddet-

Emel Hanım biddet-

Emel Hanım biddet-

Emel Hanım biddet-

Emel Hanım biddet-

Emel Hanım biddet-

Emel Hanım biddet-

Emel Hanım biddet-

Emel Hanım biddet-

Emel Hanım biddet-

Emel Hanım biddet-

Emel Hanım biddet-

Emel Hanım biddet-

Emel Hanım biddet-

Emel Hanım biddet-

Emel Hanım biddet-

Emel Hanım biddet-

Emel Hanım biddet-

Emel Hanım biddet-

mişim. Çok ısrar etmişim. Bunu
yapmazsam oğlunu, kocasını sür-
dürtecektmişim.

Kadının sözü bitince ben:

— Üzülme Zehra, dedim. Cenabı
Hak söylediğin bu yalan yüzünden
seni affedecektir. Seni de beni de
bu batakhanein içinden Allah tez
günde kurtarsın.

Dürdane hanım:

— Bravo, dedi. Pek zekisiniz.
Bundan daha güzel bir rol yapıla-
maz. Fakat nihayet bu söz bizi dai-
reyi aramaktan menetmeyecektir.

Doktor bizim yanımızda kaldı.
Dürdane hanım kocasını çağırdı.
Sıra ile bütün odaları aradılar.
Mutfak, koridor elden geçirildi. Se-
lim kızarıp bozariyor, benim yüzü-
me bakıyordu. Yatağım, dolaplar,
her şey altüst edildi. Sıra hastanın
yatağına geldi. Zavallı adam ken-
disini tutamadı:

— Baba, baba, dedi. Gelinin ola-
rak seçtiğin bu masum kıza bu ha-
kareti nasıl reva görüyorsun?

Mollabey cevap vermiyordu. Pa-
ranın bulunmaması üzerine doktor
da kadının da halleri haraptı.

— Kat'iyen, diye haykırdı. Evet,
dövdüm, fakat ona böyle bir ko-
medya oynatmadık. Para bu daire-
dedir. Fakat bulunamıyor işte. Bir
de bu kadının üstünü aramak lâ-
zım.

Bunu söyledikten sonra benim
bulunduğum köşeye kadar gelmez
mi? O zaman müthiş bir tehevvüre
düştüm. Elim doktorun yüzünde iki
defa şakladı. Hayvan gibi bağırarak
geri çekildi. Sonra öyle bir tehevvü-
re düştü ki eğer koynumdan taban-
cağı çıkartarak ucunu kendisine
gevi-meseydim muhakkak beni pa-
ralardı.

Mollabey, Dürdane hanım donup
kalmışlardı. Hasta doğrularak hay-
kırdı:

— Alçak, alçak elverir artık. Irz
düşmanı.

Ve eline aldığı ilaç şişelerinden
birisini kaldırıp tam da kafasına
çarptı. Selim sersemlemiş ve şaka-
ğundan kan akarak bir koltuğa yı-
ılmıştı. Bu defa ben:

— Bu hiddet bu tehevvür size
nereden geliyor doktor dedim. Ce-
nabihak yaptıklarınızı ayağınızla

— Bravo, dedi. Pek zekisiniz. Bundan daha güzel rol yapılamaz.

Mollabey Zehraya döndü. Yere gök-
mü ve iki eli yüzünde bulunan ka-
dının tepesinde şu sözler gürledi:

— Paraları nereye sakladınız?

O zaman zavallı kadın kendisini
Mollabeyin ayaklarının üstüne attı:

— Ağa, ağa, diye inledi. İki to-
runum önüme serilsin, Tanrı beni
kahr ismiyle kahretsin ben ne para
gördüm, ne de bu hanımın benden
bunu istedi.

Yarı ölü derecesine gelmiş olan
kadının bu itirafı ortalığa sanki bir
dehşet vermişti. Mollabey hay-
kırdı:

— Peki neden gelip bana bunu
söyledin?

Kadın elleri yüzünde, yarı secde
eder gibi ağlıyordu:

— Dürdane hanım bana böyle
tenbih etti aham. O böyle söyletti
beni. Doktor bey de peşin olarak
dövdü. Gayri canımı kurtarmak için
yalan söylemekten geri kalmadım.
Kulun kurbanın olam ağa. Allah
devletine, kesene zeval vermesin.
Bir senin eline galmışık. İşte işin
doğrusunu diyiverdim. Gayri ne di-
lersen yap.

Mollabey karısına bakmadı. Fa-
kat gözlerini doktora diktı. O te-
lâşla:

dolaştırdığı için mi kızyorsunuz?
Ben Beyefendiye böyle bir hâdiseyi
önceden bildirmiştim. Çünkü garip
bir rüya görmüştüm. Sizin yanınızda
hain bir kadın vardı. Onunla dar
bir yerde şakalaşıyor ve konuşuyor-
dunuz. Kapandığınız odadan birer
namus suçlusu olarak çıkmıştınız.

Üzerinizdeki iğrenç sarhoşlukla gir-
kin şakalar yapıyordunuz. Bu arada
birisini ishale tutturup halden dü-
şürerek yatağa sermekten ve kah-
veye iki damla damlatıp onun bü-
tün gece uyumasını temin etmekten
bahsediyordunuz. O zaman kasanın
anahtarını almak kolay olacaktı.

Ve siz bunu Adnan beye yüklemek-
le pek iyi bir oyun oynamayı sağ-
lıyacaktınız. Garip bir rüya değil
mi?

Dürdane hanımla doktor sapsarı
kesildiler. Mollabey yine yalnızca
doktorun yüzüne bakıyordu. Ben
Mollabeye:

— Beyefendi, böyle bir rüyayı
size anlatmıştım, dedim. Fakat gö-
rüyorsunuz ki tersine tecelli eden
bu rüya da pek boşa çıkmıştır.

Dürdane hanım:

— Böyle bir sahnede daha fazla
kalmaktan iğreniyorum, dedi.

O gitti. Onu doktor, daha sonra

Mollabeyle Zehra takip etti.

— 12 —

Zehrayı bir daha görmedim.
Kimbilir kadıncağız ne olmuştu. O-
nun yerine bir başka kadın geldi.
Fakat sinsi bakışlarından, çekinme-
lerinden bunun başkalarının âleti
olduğunu anladım.

Mollabey de gelmiyordu. Bütün
bir ay kendisini görmedik. Doktor
da ayağını çekmişti. Bu sırada ben
tavan arasının kaçmak için iyi bir
yol olacağını düşünmüştüm. Fakat
hiçbir teşebbüse girişmedim.

Adnan bey epeyce iyileşmişti.
Bu bir ay içinde pek fazla ıstırap
çekmiş, fakat kokain iptilâsından
kurtulmuştu. Onunla bir masada
yemek yiyor, saatlerce konuşuyor-
dum. Yavaş yavaş bana karısından
bahsetmeye başlamıştı. Ben bil-
hassa bu bahsi açtıkça o:

— Kısmet değilmiş, diyodu.

Gözlerinde garip bir dalgınlık
vardı. Uzun müddet bana bakıyor
ve gözgöze geldiğimiz zaman sıkılı-
yor, kızarak başını iğliyordu.

Ona karşı bir kız kardeş gibi
davranıyordum. İç yüzü gayet te-
miz bir erkekti. Bir gün kendisine,
üstüme fırlattığı iskemle barağundan
bahsettim. Gözleri dopdolu olarak
inler gibi:

— Susun, aman susun Emel ha-
nım, dedi.

Günler böyle geçerken bir gün
yemek sırasında Hürmüz adındaki
kadının su bardaklarına bir şeyler
damlattığını gördüm. Okadar kaba
ve okadar beceriksizdi ki böyle bir
iş yapacağını halinden anlamıştım.

Bu işi yapar yapmaz da çıkıp
gitti. Adnanın içmek üzere olduğu
suyu hemen elinden aldım. Hayret-
le yüzüme baktı. Kısaca olanı an-
lattım. Bunun herhalde insanı uyut-
tan bir madde olacağını ilâve et-
tim. O zaman bir rol oynamak icap
etti. O bir koltukta, ben bir başka-
sında uyumuş gibi yaptık. Tahmi-
nimde hiç aldandım. Kapı
yavaşça açıldı. Selimi kapının eşi-
ğinde gördüm. Sinsi adımlarla iler-
ledi. Hafif bir gürlüğü yaptı. Sonra
amcazadesinin yanına gidip başını
sarstı, kimıldamadığını görünce:

— Tamam dedi.

Kendimi tutamadım. Gözlerimi
açtım:

— Hayır, henüz tamam değil.

Adnan o hasta halinde yerinden
fırladı. Doktor kapıyı kapatmağa
vakit bulamadı. Birisi kaçıyor, öte-
ki kovalıyordu. Ben dışarıya çıkma-
ğı ihtiyatlı bir hareket bulmadım.
Zavallı Adnan henüz tamamıyla iyi
değildi. Belki ona yetişememiş, bel-
ki de bundan vazgeçmişti. İki saat
kadar kapı açık kaldı. Ben de ka-
patmağa teşebbüs etmedim. Adnan
gelmedi. Dairenin içinde huzursuz
bir haldeydim. Akşam yemeği için
Hürmüz geldi. Kendisini sıkı bir
sorguya çektim. Cahil ve korkak
bir kadındı. Ağır sözlerimin karşı-
sında ağlamağa başladı. Ona kendi
durumunu anlatmış ve onun in-
sanlığını ayaklandırmıştım. Bir esir,
bir zavallıdan başka bir şey değildi.
Doktorun kendisine bir ilaç verdi-
ğini ve bunu su bardaklarımıza
damlattığını itiraf etti. Bana bir
cemile olmak için, doktorla Dür-
dane hanımın arasındaki iğrenç rabi-
tayı da anlattıktan sonra başını tik-
sinti ile salladı. (Arkası var)

Adnan bülbul gibi söylemeğe
başladı. Gözlerinden mütemadiyen
te akıyor ve dişleri birbirine
girmek anlatıyordu.

Ben kendisine kasayı soymağı
teklif etmişim. Bir gün kapıyı aç-
tı ve kendisiyle birlikte kaçacak-

GÜZEL BİR HABER.
BAŞA ÇIKAMIYACAĞI.
Nİ ANLADI ÇEKTİ
GİTTİ DEMEK..

YA KIRAL
DA BERABER
GİTTİYSE?

KIRAL MI?
ODASINDA İS.
TIRAKAT EDİYOR

BEN SENİN YERİNDE
OLSAM, GEMİ İNCE A.
ÇILNADAN ODASINA
GİDER BAKARDIM.

AMİRAL DERHAL KRAL DAİRESİNE KÖŞ
HAŞMETMEAPLA HAŞMETMEAP TO
TEKRAR GÖRÜŞ KİMSEYİ GÖRMEK
MEM LÂZİM. İSTEMİYORLAR.

39

ADALAR KRALİÇESİ

ANCAK BENİ ÖLDÜR
DÜKTEN SONRA İÇE
Rİ GİREBİLİRSİNİZ.

BELKİ BİR GÜN
BUNU DA YAPARIM
BUGÜN BAŞKA
YOLDAN GİRMEĞE
ÇALIŞACAĞIM.

YİNE NE VAR?
HER DAKİKA GE-
LİP RAHATSIZ
EDİYORSUNUZ?

MUHAKKAK
KIRALI GÖRMEN
LÂZİM ROZİ-
TA..

HİÇ TE CANIM
İSTEMİYOR..

ÖYLEYSE İSTEĞİM
YERİNE GELDİ..
ÇÜNKÜ KIRAL KAÇ-
MIŞ..

NE DİYORSUN

BELKİ DE ATMACA
REİSLE ASIL KARISINI
KURTARMAĞA GİTMEŞ.
TİR.

ROZİTA YILDIRIMI GİBİ KÖŞTÜ.
RAMON, AMİRAL KIRALIN KAPİ-
SİNİ ZORLAMAK İÇİN ADAMLAR-
RINLA GELİYOR. KORİDORUN
NİHAyetİNE BAK..

RAMON İŞARET EDİLEN YERİ
GÖRMEK İÇİN BİR İKİ ADIM KA-
PIDAN AYRILDI. ROZİTA DER-
HAL İÇERİ DALDI.

ODA BOŞ.. YATAĞA EL SÜRÜL..
MEMİŞ.. AMİRALIN HAKKI VARMIŞ
HEPİMİZ MAHVOLDUK DEMEK..

KOŞARAK DIŞARI ÇIKARKEN
RAMONLA BURUN BURUNA
GELDİ.

MAJESTE
SİZ DE
İÇERİYE..

TEŞEKKÜR
EDERİM RAMON.. KRA-
LA LÂZİMGELENİ SÖY-
LEDİM. AMAN DIKKAT.
Lİ OL..

YOK MU? BUNU TAH-
MİN ETMİŞTİM. FA-
KAT BENİM GEMİLE-
RİM VAR.. HER YERE
YETİŞEBİLİRİM

KURNAZLIKLA İŞ
GÖRMELİYİZ. BENİM
BİR PLANIM VE BİR
ADAMIM VAR..

102

ARKASI

Yazan: M. YAMAN

Tek katlı, küçük, viran bir evin önünde durdu. Pencerelelere hırs-la bakıttan sonra tahta kapıyı açtı.

Çantasının sapını iyice sıkıyor, nefesinden yanaklarında kan dalgaları doluyordu.

Kapıyı genç, fakat soluk basma entarili, pek zayıf, takatsiz, renksiz bir kadın açtı. Sevim bir şey sormadan içeriye girdi ve loş avluya ayak basınca kapıyı kendi eliyle iterek haykırdı:

— Samiye hanımı görmek istiyorum.

Zayıf ve hasta kadın:

— Samiye benim, dedi.

— Sizle konuşacaklarım var.

Buyurun.

Kapısı açık bir odaya girdiler. Yerlerde tahtadan başka bir şey yoktu. Demir karyolada anası gibi renksiz ve halsiz bir çocuk yatıyordu. Odanın biricik oturacak yeri grişli paralanmış ve yer yer yamamış bir sedirdi. Pencerelelere yatık çarşafı gerilmisti. Odadaki ses mangalın üstünde, porselen bir tava üstü mırıyordu. Bir gaz teneke-sinin içinde hayat ekmekler bulun-
-yordu.

Sevim strafına bakındı ve hay-
-atla sordurdu.

Kusum Allahınizi aerverseniz, siz kandırılmış erkekleri bu pis odaya mı getiriyorsunuz?

Hasta kadının soluk yanakların-da hafif bir kan dalgası dolmuştu ve gözleri, gözlerinin içi yağla perde-
-lendi.

Kimse den geldiği yok, dedi. Kızga gelseler.

Sevim hiddetini bırakmak iste-miyordu. Ömründe ilk defa bir kö-tü kadın görüyordu. Cemiyetin içi-nde aile hayatlarını kemiren mikrop-
-lardan birisini.

Kocanın bu kadar midesiz olduğunu ummamıştı, dedi. Bu ha-linle gördükten sonra size söyleye-cek bir söz bulamıyorum.

Zaten oturmamıştı. Kapıya doğ-ru yürüdü. Kadın sealdı:

Evinize girip bütün sefaleti-mi çıkarttı vurduktan sonra nereye gidiyorsunuz. Hiç olmazsa kim ol-duğunuzu söyleyiniz. Beni mundar, içine bir derceye kadar indirdi-
-niz. Allah size inşaf vermişse size olan fenalığımı da söylersiniz.

Sevim galsadı. Çok güzel konu-
-ğa kendine çantasından çıkarttığı buruşuk mektubu okudu:

İbrahim Bey, Osman pek has-tadır. Bu ay para vermediniz. Beni daha başka haksızlıklara mecbur et-memek için eve gelmenizi rica ede-
-rim. Samatya'da, caminin önündeki sokaktan saparak dördüncü kapıyı çalınız. Bedbaht ve eski sevgiliniz Samiye.

Sevim mektubu bitirdi ve çan-tasına tıkkarken:

— Zannedersem yanlış gelme-dim, dedi.

— Yanlış gelmemişsiniz.

— Evli bir adama musallat ol-mağa utanmıyor musunuz?

— Hayır.

— Ohalde mesele yok. Bir in-san ancak bu kadar yüzüz olabi-
-lir.

— Siz Sevim hanımsınız değil mi?

— Olmaz olaydım.

Sevimin gözlerinden yaşlar ak-tı. Fakat zayıf ve sefil kadın daha fazla ağlıyordu. Karyolanın ayak ucunu kaldırdı. Oradan mendile sa-rılı bir çıkın çıkarttı. Bunun içinde eski bir nüfus kağıdı, birkaç kirli kâğıt lira, bir de fotoğraf vardı. Sa-kin bulunmağa çalışarak:

— Bu resme bakınız, dedi. Ko-

camız İbrahimle Rıdvan Paşanın to-runu nişanlı iken çıkartmışlar. U-zak değil, beş sene evvelki bir ha-tıra.

— Böyle eski bir nişandan ha-berim var. Kızla anlaşılamamış. Ay-rılmışlar. Nişan bir şey ifade etmez. Zaten İbrahim bana bütün mazisini anlatmıştır.

Zayıf ve kılıksız kadın:

— Zannetmiyorum, dedi. Çün-kü her şeyi bilseydiniz evlenmezdi-niz onunla. Bu kadar gaddar bir kız olamaz. Herhalde kocanızın yazısını tanırırsınız.

— Tabii.

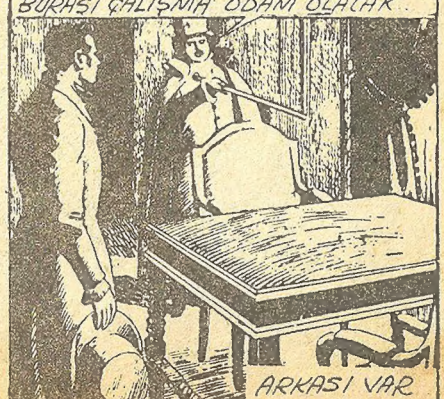
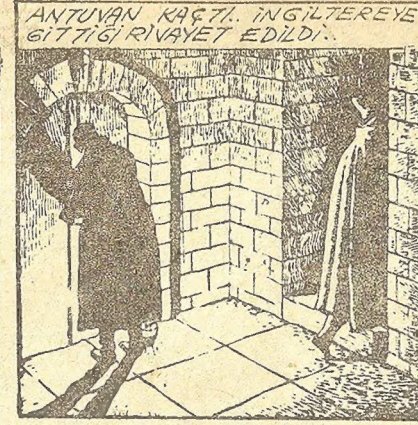
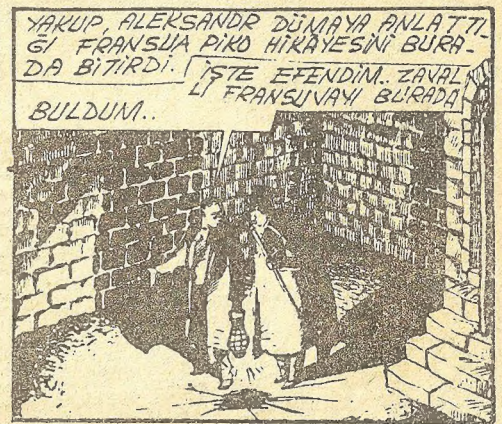
— Lütfen şunu okuyunuz.

Kadın nüfus kağıdının içinden eski bir mektup çıkarttı. Sevim İb-rahimin yazısını hemen tanıdı ve okudu:

"Samiyecğim. Bir iştir oldu. Merak etme, ben hem sana baka-rım hem de benim yavrum olan (Arkası 14. sayfada)

MONTE KRİSTO'NUN ESRARI

Osman'ı tanıyım. Bu işlere çok müteessirim. Fakat mukadderat böyümüş."

Sevim daha fazla okumadı. Bu den sedire oturdu ve:

— Anlatırsanız, dedi.

Kadın sapsarıydı:

— Anlatacak bir şeyim yok, di Karşınızdaki bu bedbaht kadın Rıdvan Paşanın torunudur. İbrihim'in ihtiraslarına, daha doğrusu kurnazca hareketlerine kurban olmuş, terk edilmiş bir nişanlı. Bu ben ağır gelmezdi. Hattâ evimde bu yüzden kovulmayı da umuramazdım. Kendi safiyetimin cezasıydı. Fakat bu yavrucağ doğdu. Hiçbir suçu olmıyan, masum bir oğlandı. O kadar sefalet içinde kaldım, o kadar süründüm ki yegâne teselli olan bu yavrucağa bakamadım. Ayyoksul, hasta... Herşeyden mahrum. Yüzüme bakılacak halim kalsay vallahi erkeklerin peşinde koşuyavruma yiyecek parası, giyecek parası kazanır da yine düşman olan İbrahime el açmazdım. Ne gerek ki hicran, hakaret ve sefaletini kemirdi. Bir yavrunuz olursanız nahiğin ne demek olduğunu anlarsınız Sevim Hanım. İznini kaybetmeden çalışan İbrahim bu yavrucağı artık tanımıyor. Bir piç olarak yıyıyacak.

Sevim haykırdı:

— Hayır, hayır diyorum siz Ben, ben bu kadar haksızlığa tahammül edemem. Geliniz geliniz delim. Onun değil, babamın evine Ben ona sizi de, bu talihsiz masum da tanıttırmanın yolunu bilirim.

Yürüdü ve küçük bedbahtı keşiflerinin arasına alırken:

— Ben haksız mıyım, dedi. A fediniz Samiye hanım.

GİZLİ KUVVETLER

(4. sayıdan devam)

O gün cuma idi. Moropulos, âdâ veçhile cuma günleri şehirden sayfiyeye giderdi. Fakat o gün, kasamayıpılmasını bizzat görmek için sayfiyeye gitmekten vazgeçmişti. Sabırsızlıkla:

— Pek yavaş çalışıyorsunuz, dedi. Saatlerdenberi gürültü yapıyorsunuz ve şimdiye kadar memnuniyetbahş bir netice elde edemediniz. Daha uzun sürecek dersiniz?

Muropulos, Solt'un vereceği cevabı beklemeden sözlerine devam etti:

— Ronni Morel'in aşk oyununu hakkında mufassal bir liste yapmışa karar verdim, dedi. Bu suretle onu daha yakından takip etmiş tanımış olacağım ve bu kuvvet bir silâh olacak. Çünkü böyle adamlar ekseri zengin kadınlarla evlenirler.

Solt, kendini kasaya kaptırılmış olduğundan anlaşılmaz birkaç kelime mırıldandı. Çünkü o anda o Morel değil kasa alâkadar ediyordu.

X

Solt, kendisine kitap okuyan Kristin'in evine, elinde bir kutu kelle geldi. Fakat, onu evvelce olduğu gibi neşeli bulamadı. Samimiyetle:

— Bugün arkanız ağrıyor mı diye sordu.

Kristin, başını sallıyarak:

— Hayır, bilâkis daha iyi, diye cevap verdi. Hattâ günün birini iyileşeceğimi bile zannediyordum. Diğer tavsiyelerinizin kabili tatlı olduğunu iddia ediyor musunuz? Bir hasta arabası kiraliyabiliyor. Fakat annemin vakti yok ve bundan başka, ben de bu dar merdivenlerden yardımsız inemedim. Evet, Evet, evet! Bunun şimdi mümkün olacağını biliyorum. Fakat sevgili Ambroz hasta arabasını almak lüzum değil mi?

(Arkası var)

BİR DAMIN ÜSTÜNDEN KAPTAN VİLLERİN HAPİSHANEYE GÖTÜRÜLÜŞÜNÜ SEYRETTİLER..

YİĞİT ADAMMIŞ BU VİLLER.. UNUTMAYIN BU ADAMIN İYİLİĞİNİ.. BİZİ ELE VERMEDİ.

KORSANLAR KRALI

No: 72

KORSANLAR BOMBAY IRMAĞI ÜZERİNDEKİ BİR KAYIĞA BINDI..

NÖBETÇİ SULARIN AKIN TISLA DENİZE DOĞRU İNEN BU KAYIKTAN ŞÜPHELENME

LARONKAGA DAHA SİMALDEYDİ. KAYIKTAN İNDİLER. SARMAŞIK LARLA KIYIYA ÇIKTI. LAR. BOMBAY ÜZAKTA KALMIŞTI.

RÜİ İLE PABLO CENUBA DOĞRU İNMIŞLERDİR HER HALDE.. CESARET ÇOCUKLAR. YAKINDA YELKENLİMİZİ GÖRÜRÜZ.

NİHAİYET LARONKAGAYI GÖRDÜLER.

ARKADAŞLAR YALNIZ HELSENİ DEĞİL KAPTAN VİLLERİ DE KURTARACĞIZ..

BU SİRADA GATES ESİR KAM PINDA KORSANLAR BİR CEHENNEMİ HAYAT YAŞIYORLARDI.

BOMBAY HAPİSHANESİNDE BARRİ.. ÜZME KENDİNİ.. BENİ SÖYLETMEZSİN..

GİZLİ KUVVETLER

102

ARKASI VAR.

Kalb Kalbe Karşıdır!

18

VIOLET İLE
CÖRC BİR
DAĞ GEZİN-
TİSİNDE
TEPELERİ
TIRMANI
YORLAR.

Sıktı tutun Violet.
Benim tuttuğum
yer pek sağlam
benzemiyor.

Sen beni dü-
şünme cörc
Ben çok sıkı
duruyorum.

HAKİKATEB VIO-
LET BU DAĞ EĞ-
LENCESİNDE
NEFRET EDİYOR.
AMA SİR CÖR-
CUN HOSUNA
GİTMEK İÇİN
BUNA İSTİRAK
EDİYORDU.
CÖRC BULAFER
LARDAN SON-
RA TEKRAR
TIRMANMAK
İSTEDİ FAKAT
TUTUNDUĞU
KAYA PARÇASI
KOPTU...

Violet! Violet!
Düşüyorum!..

BİR SANİYE SONRA...

Violet
Hayatına
bilecek
mişin?
Bilmi-
yorum
cörc!
Büyük a-
dresin!
İMDAT!

KORKUNÇ DAKİKALAR. CÖRCÜN
HAYATI TAMAMİLE VIOLETİN
KUUVET VE TAHAMMÜLÜNE
BAĞLIDIR. ACABA DAYANA-
BİLECEK Mİ?

Sık dişini Violet!
Ayaklarını bir yere
daya çıkmaya
çalışacağım...

Dayana-
mıyacağın
cörc!..
Bende
Düşüyorum!

CÖRC DEHŞET İÇİNDE BAĞIRIR.

Beni
Düşünme
Violet.
Tahammü-
lün kalma-
dıysa kes
ipi!..

ASLA!..

MİLİMETRE MİLİMETRE VIOLETTE UÇURUMA
KAYMAKTADIR.

Ahi İpi Violet!
Hiç olmasa sen
Aydıd!

Hayır! Bende seninle be-
raber ölmeyi tercih ederim.

CÖRCÜN SAÇLARI DİMDİK OLUP, SARSINTI YAP-
MA MAYA ÇALIŞARAK BELİNDEKİ BİÇAĞI ÇIKARMA-
ĞA ÇALIŞIR. İPİ KENDİSİ KESECEKTİR.

Aşağıdan sesler geliyor..
İMDAT!.. İMDAT!..

Nefile bağıriyorsun!
Onlar çok uzaktalar!

102
1

BİNBİR ROMAN

FAKAT
İSTE
ŞESLER
DEVAP
VERİ-
YOR. ORA-
DAN GE-
ÇENLER
TARAFIN-
DAN GÖ-
RÜLÜR
LER.

Gayret
geliyoruz!

VIOLETİN HEYACAN VE KORKU-
DAN BAYILDIĞI SIRADA YETİ-
ŞENLERİN YARDIMIYLA COR-
CU YUKARI ÇEKERLER.

Tesekkür ederim Arkadaş-
lar! Eğer bir dakika
daha geç kalmış olay
elinizsimdi aşağıda
olacaktım.

BİR SAAT SON-
RA SİĞİNAKTA...

Violet Hayatımı
sana borçluyum!

Corc ipi eğer
kesseydin bende
kendimi aşağıya
atıp seninle öle-
cektim!

Bana karşı yaptığın bu fedakarlığa
asla unutmayacağım. Okadar
heycan içersindeyim ki...
Seni hiç unutmayaca-
ğım violet!

Sevgilim Benim

CORC ACI
ACI BAŞINI
SALLAR!

Sen Aştan bahsediy-
yorsun Violet! Halbuki
ben onu çoktan kay-
bettim.

Onu tekrar bul-
mak biçin ben yar-
dım edemezmiyim
sana?

Bilmiyorum izahı okadar güç ki!
Ben bir italyan kızını seviyor-
dum. Öldü. O zaman bir
hayal peşinde koşmaya
başladım. Yaşlı bir haki-
min bana anlattığı bir
kahramanı olan bir
kadının peşinde idim.

Kim bu kadın
Corc?

İsmi bilmiyorum. Ya Lüz
bildiğim şey onun ailesinden
birisi için istiyerek bir kaç
ay hapis yattığıdır. Bende
tıpkı bir çocuk gibi hep
o hayli kadınla yaşıyor-
dum!

Bir kaç ay hapis mi
dedin? O kadın
hakkında bütün
bildiklerini an-
lat bana corc!

VIOLETİN
ZİHNİN-
DE BA-
RIP HA-
TIRALAR
CANLA-
NIR, BU
SIRADA
CORC ONA
YAKAYI
NAKLE-
DER

... İşte böylece Mahkûm
olup Savona hapisanesine atılmış! Bir kere
bile halinden şikayet etmemiş vekimseye
sırrını söyle me-
miş.

Savona mı dedin
Corc? Savona mı?

Arkası var